

Názor ve věci nářků

Když jsem opravdu pořádně na dně
asi tak dva a půl sáhu hluboko
bývá mi zatěžko to tajit
jenomže musím neboť jinak
mi ostatní chtějí pomoci dokonce mě spasit!
Zasypávají mě dobrými radami
jak by měl vypadat můj život.
Já – který přece jenom jakž takž vím
co to znamená být já –
sotva vím jak bych měl žít svůj život –
tak jak to můžou vědět ostatní?
Třeba jsem podezřivý.
Vzpomínám ale s hrůzou jak jsem jednou
dal radu příteli v tísni
a on se podle ní ten chudák zařídil.
Teprve po dvou promarněných létech
sám zjistil pravý opak.
A jedné dívce která jen tak tak
že měla nehty ještě nad propastí
jsem řekl bezmocně: „Věř mi
ono to časem přejde“,
A ona vykřikla: „Co je mi po tom!
Mně je příšerně teď!“
Nárek se má poslouchat
ne opravovat jako sloh.

Benny Andersen